

Спомини

Микола Скуба

(уривок)

П'ять аж нас...
І голі, й босі,
Та ще батько й мати...
Ще ізмалку довелося
Нам про найми знати.
Чабанами були змалу і од праці п'яні.
І не нам у свята грала скрипка на майдані.
Чабанами ми ходили, шмату хліба раді.
І не нам тоді шуміли верби на леваді.
Праця й злидні нас чекали і у будні, й свята —
і не нам пісень співали чепурні дівчата!
Гей, літа ж мої смагляві!
Ви завжди зі мною —
ви щоразу в моїй уяві встаєте з Десною.
Й береги десенські бачу, й гори ті крейдяні,
і луки, й озера - наче на кіноекрані.
За Десною ж бір сосновий,
звідки ми тікали
од лісничих,
як на дрова паліччя збирали.
Десно, Десно!.. Мене змалу її хвилі мили —
не одна сльоза упала у холодні хвилі!..
...Не забуде цього кожен,
хто зазнав.
До смерти...
Вже ніщо, мабуть, не зможе
споминів цих стерти.